

[illegible]

$\mathcal{D}_1, \mathcal{D}_2$: domains of the objects

明 弘治 十 年

२१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

X.E 14

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜ்ஞாநசம்பந்தஞ்ஞப்பயோநம:

சிவபஸ்மவைபவம்.

இது

திருவேட்டிஸ்வரர்பேட்டை

ஸ்ரீவாதபுரீசபாதசேகரபக்தஜனசபை

அடியவர்களுளொருவரும்

தஞ்சாவூர்

சென்ட்டீடர்ஸ் காலீஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

யிரும்மஸ்ரீ-ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்

மாணுக்கருமாகிய

தி. முத்துராமபிள்ளையவர்களால்,

வெளியிடப்பட்டது.

1901.

சென்னை.

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விலை அறு ஒன்று.

SHAMAHOPADHYA
V. SWAMINATHA IYER

சிவடியம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஜஞ்நலம்பநதஞ்ஞப்போநம்.

சிவபஸ்வபவம்.

வைணவ நண்பர்சிலர் 'பாஷணடர்கள்' கபடமான வஞ்சகராய்
பத்திரிகை' என ஒன்றெழுதி அதில் பஸ்வநிந்தை சிவசந்தை சிவ
னடியார் நிந்தைமுதலாயின பொதியச்சைவர் சிலர் பெயரைகருதித்
தூக்காட்டித் தூஷித்தது வெளியிட்டனர். அப்பத்திரிகையைக்கண்ட
நம் சைவநண்பர்கள் சிலர் அத் தூஷணையைப் பரிகரிக்கும் பொருட்
பேசுசபைகூட்டி உபந்யாஸங்கள் செய்வதாகவுத்தேரிகிறது. அந்த
எங்குனமாயினு மாகுது. வைணவநண்பர் வெளியிட்ட அப்போதே
பத்திரிகை சைவமெல்லாருக்கும் பெருந்துக்கத்தை விளைத்ததனால்
அப்பத்திரிகையை விசாரித்து ஒழிப்பது எம்க்குக் கடமையாயிற்று
அப்பத்திரிகை எழுதிய வைணவ நண்பர் ஒருநிறும் யோசனை
மல வேதப்பிரமாணங்களுக்கு விருத்தமாகத் தொடங்கும்பேர்தோ
"பிணங்காம்பி பூசித்தியும்" என்று பஸ்வந்தைப் புறம்பழி
புகுந்தா. திருநீலம் அங்ஙனம் ஹேபபுத்திகொண்டு எழுதினார்
வேதப்பிரமாணம் கொண்டு சாதித்து அதனை யிகழ்த்துந்நாவது
நாம்குறைகூற இடமிராது. பிரமாணம் ஒன்று தானுங் காட்டு
கோபவேசராய்ச் சிறுமகனாப்பேரல் இகழுரை நிகழ்த்திய
ருக்குப் பெருமை யாகாது. அவ்வாறன்று சைவர்கள் எங்கு
வத்தை மரபின் பிப் புறம்பழித்தமையால் யாரும் சைவர்களை
அங்ஙனம் இகழ்த்தாமெனின், அவ்வாறு செய்தல் சிவநிந்தை
டையாய் முகவதனறிப் பயனென்றும் விளாவதில்லை. வேதமு
ஸப்பிரமாணங்களைக் கொண்டு இறைவனெருவனுண்டென்று
ததுகின்றவர்களாகிய சைவர் வைணவர் முதலிய மதசித்தாந்திகள்
சமயவாதங்கள் செய்து கொள்கையால் விரும்பினால் பிரமாணங்க

[illegible]

மகாமகோபதேயர், டாக்டர்

உ. வே. சாமி, டாக்டர், தால் திவேசத்
அடையடி, சென்னை-20.

ஞ

கூட. அவ் ஊர்தவபுண்டரதாரணத்தினுஞ் சேராது ஒதுங்கிய மிரு
தபுபுண்டர தாரணத்தை மேற் கொண்டவராகிய அவ்வைணவ
நண்பர் ஸரவோத்தமமான விபூதி தாரணத்தை யிழித்துரைக்கவந்த
வதற்கண்டு ஸரவோத்தம வெறுக்கின்றனரென்க. வேதத்திலெங்கா
வது ஆதாரமெடுத்துக் காட்டித் தமது மிருதபுபுண்டரதாரணத்தை
ஸ்தாபிக்க வையறிபாது வேதோத்தமான பஸ்ம தாரணத்தைப்
பறிகவந்தது பெரியதோர் அபசாசமானம் என்று தெனிக.

இனி அவ்வைணவநண்பர் 'பிணச்சாம்பல்' என்று இழித்துக்
கூறிய சொற்களைக் கிடந்தபடியே வைத்து அதுவும் பஸ்மவைபவத்
தையே விளக்குமாறும் ஒரு சிறிது காட்டுதும். பரமாத்மாவென்பது
பிறப்பு திறப்பு இல்லாததும், எல்லாமறிவதும், எங்கும் நிறைவது
மாகவுள்ள வியாபகப்பொருளாகலின் அது யோனி வாய்ப்பட்டுப்
பிறக்கத் தொடரம். ஜீவாத்மாவெனப்படும் பசுக்களெல்லாம் சுருங்
கிய அறியும், சுகதுக்கமுமுடையனவாகையால் அவையே பிறந்
திறப்பனவாம். திருமால் முதலிய தேவரெல்லாரும் பிறந்திரந்தா
ரெனபது உம், சிவமொன்றே பிறந்திறவாத பரப்பிரமப் பொருளு
னபது உம் அவ்வவ் வைபவங்களைக் கூறும் தூல்களாற்பெறக்கிடத்
தலின் திருமான்முதலிய தேவரெல்லாரும் பசுக்களென்றும் சிவ
மொன்றே அப்பசுக்களுக்குப் பதியாகிய கடவுளென்றும் துணியப்
படும. இதுபற்றியே சுருதி (ஸுலோக-6 ஷ்வரோ உஸு-அதா உவா
ப-1) துஸா துஸாவகிஸுரேவஹ-6) என்னும் பிரபல பிர
ணததால் எல்லாத் தேவர்களும் பசுக்கள் அவற்றின்பதி 'சம்பு' என்று
பிரகாசப்படுத்தி, அவ்வெல்லாத் தேவர்களு மாவாரிவரென்பது இனி
து விளங்க (ஸுபிரமவிஷு-ஸு-ரெ-நாடி-1) வஸுவி வாரிக்
கி-அதா-1) என்று கூறிற்ற ஜீவர்களெல்லாரும் சுருஷ்டி திதி
ஸம்ஹாரம்என்னும் முத்தொழிற்பட்டுவருபவராதலால்மகா ஸம்ஹா
ரசாலததில் திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் இறந்துபட
அவனாயெல்லாத் தகித்த பிணச்சாம்பலேத் திருமேனியில் உத்தாள
னஞ்செய்துகொண்டு (மீமுமுதற்கடவுளாகிய மாகங்கார உருத்திர
மூர்த்தி-ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிவாராகலின், அவ்வைணவ நண்பர்
கூறிய 'பிணச்சாம்பல்' என்னுஞ் சொற்கள் சைவர்களாகிய எங்க
ருக்குத் துக்கத்தை புண்டிபண்ணுதென்க. மகா ஸம்ஹாரகாலத்
தில் அச்சங்கார கிருத்தியத்தைப் புரிபவராகிய உருத்திரமூர்த்தி
யையன்றி வேறு பிறரில்லாமெயற்றியே அதற்குரிய உபநிடதம்

‘‘வெளிக் கணவனு டி ஓராநதியீயாயதலு’’ என்று வலியுறுத்தக் கூறுமாயிற்று. இத்தாதி பிரமாணபாருள்யங்ஞளால், ‘பிண்ச்சாம்பல்’ என்பதனுண்மை வெளிப்படுத்தலின் ‘யானுமறியேன் அவனும்பொய் மொல்லாள்’ என்னும் பழமொழியோடொத்து நின்றன அந்நண்டர் கூறிய சொற்களுள் றறிக.

இனி அக் கணவனவநண்டர் ‘ஸ்ரீ ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளோ அபார்த் தம பண்ணினவி வதயம்’ என ஒன்று கூறினார். ‘‘கரியமேனி மிசை வெ ளிய நீறு சிறிதேயிடும்—பெரியகோய்நடங்கண்ணன்’’ எனவும் ‘‘சிறிதெவ்வேயிடவாலைக் காணி நெடுமாலடியாறென்றோடும்’’ என வும் போத்த ஆழ்வார் அருளிச் செய்த பிரமாணவாக்கியங்களைச் சை வர்களாகிய யாம் எங்கள் சமயத்திற்கு ஏற்பப்பொருள் படுகதிககொ ண்டோ மென்பதும், உங்கடும் பொருள்செய்தல் தகாதென்பது மே டுந்நண்பரது அபிப்பிராயமாம். திருமால் தமது கரியமேனியில் வெ ளியநீற்றினைச்சண்ணித்த்த் திவ்முகின்றாரென முரண்டொடை முரணணி பற்றிக்கூறிய அவ்வாக்கியப்பொருணயத்தையும் சொன் னபக்தையும் சாதாரணமாய் நோக்கவல்லார்க்கும் ‘நீறு’ என்பது துருநீறு என்றே பொருள்தருமாதலால், அதனையாம் அபார்த்தம் பண்ணினே மென்றல் ந்யாயகெறியோடு ஒரு சிறிதும் பொருந்தாத ‘தீழுக்குரையாமென்றோடிக. இது கிடக்க, வாக்கியங்களுக்கு வாசசி பாசதம் சொல்லுதலே சிறந்ததாயினும், ஆக்கியோன் குறிப்பொடு பட்டாத வேறுபடுமானால் அவன் குறிப்பொடு படுத்த அவ்வாக்கிய ன்களைப் பொருததி முக்கியார்த்தலங்கனம் பண்ணுதலும் நூன்மர பாதலின், திருமாலடியவர்களாகிய ஆழ்வார்கள் சிவசிவன் னங்களைத் தங் கடவுளுக்குக் கூறான்பதுபற்றி, அவ்வாக்கியங்களுக்கு முக்கியா ர்த்தலங்கனம் பண்ணிப் பொருள்கோடலே முறைமையாமென்று னைசது ‘நீறு’ முதலிய சொற்களுக்கு வேறுபொருள் கூறுதுமெனி ன் அதுவும் பொருந்தாமை காட்டுதும். ஆழ்வார்களிருந்த காலத்து ததிரும்மண்காப்பிடுதலுண்டாயினன்றோ அவர்கள் அதனைத்தம் பாச ரங்குறிந் கிளந்தோதுவர். அவர்கள் நல்லிய நாளில் பஸ்மதாரண மும் கோபீசந்தனதாரணமுமேயன்றி வேறு பிறிதின்னமயின் அத னையோதாராயிற்று என்றுணர்க. குஜராத்துமுதலிய வடநாடுகளிலு ள்ள விவ்ஹுபக்தர் கோபீசந்தனதாரணமும், பஸ்மருத்ராஷ்டார ணமும் இன்றுகாறும் செய்துவாழ்த்தலும், மலையாளம் கன்னடம் முதலிய தென்னாடுகளிலுள்ள வைணவர் இன்னும் பஸ்மருத்ராஷ்ட ர்தாரணஞ்செய்து ‘வாழ்த்தலும் வளரும் அறிந்தவிவதமன்றோ? வைண

வாசாரியராகிய இராமானுஜர் தங்காலத்தன்றே திருமண்காப்பிடும் வழக்கத்தை உண்பெண்ணினர். இவ்விஷயத்தில் நம் வைணவ நண்பர்களுக்குச் சந்தேகம் நிகழுமானால் வேதப்பிரமாணங்களானும், ஆங்கில பாவநாவித்தவாண்களாற் கண்டுரைக்கப்படும் பிரதஸபிரமாணங்களானும் திருமண்காப்புப் பிராசீனகாலத்தது ஆன்றென்றும் உரித்து இராமானுஜர் காலத்திலேயே உண்டாயினதென்றும் ஸூபிக்கப் பின்னிடையே இனித் திருமண்காப்பு என்று அங்ஙனம் மதங்குப் பொருள்சொல்லுதல் அமையாதாயினும், வாசுதேவோபரிதத முதலியவாநிறப்புழந்தோதப்பெற்ற கோபீ சந்தனத்தையே ஆழ்வார்கள் கூறினமென்று அச்சதம் பண்ணுதுமெனின, 'நீறு' என்னுஞ் சொல்லுக்கு அங்ஙனம் பொருள்படுத்தத் துணிவுவர் தமிழிலக்கணவிலக்கிய மிருத்த மூலையையுங் கண்டறியாதவரென்றன்றோ பெரிமோட்ச லவா அப்படியே கொள்வோமாயினும், வாசுதேவர் தமக்குப் பித்தியைத் தருங் கோபீசந்தனத்தினையேல் மெது திருநீற்றினையன்றோ இடம்படி சொல்லியவிஷயம் வாசுதேவோபரிதத்தில் ஆவது பிரகாஸப்படுத்தப்படுதலின் அவ்வாறு பொருள் சொல்லுதலும் துச்சமாயொதங்கத்தையெண்ணே இனிப் பெருந்தனகயின்ராகய அழ்வார்கள் வேதப்பிரமாணங்களில் பக்தி விசுவாசமுடையவராதலின் அவ்வேதப்பிரமாணங்களுக்கு இணங்கத் தமது விஷ்ணுபகவானுக்குப் பஸ்மதாரணத்தைக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள். (ரோஜந்திரேஸ்ரவோஜாய-பொரிணம் ஸூத்ரிதம்பாரம்) ஹஸோஜந்திரேஸ்ரவ-பொம்மாவபி-பநுசுவாஸுஷம்" என்னும் பிரமாணத்தால் ஸ்ரீராமபிரானுகுச் சாவாகம பஸ்மதாரணத்தை விதித்துப் புகழ்ந்த ராம ரஹஸ்யோபநிஷத்திற்கும், ஹேதுாடுசுயம் ஸிவஸாஸ்திரிந நீறுநிலவ-ஹஸு குதராயாந துலெவபய-புதாஹிம-ஹஸு. ஹஸோஜந்திரேஸ்ரவ-பொம்ம ஜடாஜந்திராயாநவிஹஸு" எனனுமபிரமாணவாக்கியத்தாலங்கனமே தத்தாதிரேயராகிய மகாவிஷ்ணுவுக்குப் பஸ்மதாரணத்தையெடுத்துக் கூறிய ஸாண்டில்யோப நிஷத்திற்கும் இணங்கவன்றோ சிவத்தர்களாகிய ஆழ்வார்கள் "கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேய்டும், பெரியுகோயிறடவண்ணன்" என்று திருமலை வழக்குவாராயினர். வேதப் பிரமாணங்களுக்குக் கட்டுண்டு காழ்ந்த தஞ்சமயப்பெரியாரோடு இணங்கிவாழாமல் ஆசாரியதுரோகமாக அவர்களுடைய

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER IRODAI

பட்டு வேதப்பிரமாணங்களை ஆலட்சியஞ் செய்து பஸ்மநினைச் செய்யத்தலைப்பட்டது நம்வைணவ நண்பருக்குத் தகாது தகாது.

நீனி அவ்வைணவநண்பர் “அவ்வீஷ்ணுவீஷ்ணுவேசிருஷ்டிக் கப்பட்டும் ரக்ஷிக்கப்பட்டும் பக்திக்கப்பட்டிருக்கின்ற பிரம்ம ருத் தேந்திராதி தேவர்கள்” எனக்கூறிய வாக்கியப்பொருள் வன்மையை ஒருசிறிது ஆராய்வாம். பிறந்திரந் துஷ்டதலாகிய ஆன்மலக்ஷணங் களிற்பட்டுப் பசுப்பொருளென்றே வேதப்பிரமாணங்களால் அறநி யிட்டுரைக்கப்பட்ட விஷ்ணுதேவர், “புஷ்ட விஷ்டு பௌரஹ்மரா டுஷ்டரவரஸெவிதௌரெவஜெராதிஸுரபுவம் விஷ்டுரெடு வொவாவலித்” எனவும், “சுவஸூத்ரிதயாதீதம் துரீயம் வாகுவிதாவம் புஷ்ட விஷ்டுவி விஸெவரூத் வவெ-ஷ்டுரம் ஐநகம் வரம் ஸ்ராமாநம் வரம்” எனவும் போந்த சுருதிப் பிரமாணங்கள் பிரம்ம விட்ணு முதலியவர்களாற் சேவிக்கப் பட்டவரும் மூன்றவத்தைகளைக் கடந்தவரும் தூயப்பொருளான வரும் சிவபரஞ்சடரென வந்திக்கும் எம்பினைச் சிருஷ்டித்தார், ரக்ஷித்தார், பக்தித்தாரெனக் கூறும் துஷ்ட வசனங்கள் வேதப்பிர மாணங்கொள்ளாத அவைதிகர் வார்த்தையாமென்றொழிக. பகா விஷ்ணுவைத் தியாசாவென்றும் அவ்வீஷ்ணுதேவரால் வந்திக்கப் படும் சிவபரம்பொருளைத் தியேயரென்றும் வேதங்கள் அனந்த பிரமாண வசனங்களால் முழங்கும் உண்மையை எங்கள் குருமூர்த் தியாகிய வைதிக சைவசித்தாந்த சண்டமாருதம் ஸ்ரீராமு - சோம சுந்தரநாயகவள்ளல் அனேக கிரந்தங்களில் விளக்கிக்காட்டி நூலிய ஜயத்தம்பத்தை அசைக்கமாட்டாத நம் வைணவநண்பர் வாளாது சிவதுஷ்டணஞ்செய்யத்தலைப்பட்டது அவருக்கு அழகன்று; அது பாவவேதாவாம். வைணவமத சித்தாந்தத்தைப் பரக்க வாராய்ந்து விஷ்ணுதேவரிடத்து அன்பு ததம்பிவாழ்ந்த வைணவப்பெரியோர் யாரும் இங்ஙனஞ் சிவதுஷ்டணஞ்செய்திலர்; மதாபிமானம் மேலீட்டு த்தம்மிறைவனிடத்தும் அன்பில்லாது காமவெகுளி மயக்கமுடைய ராகிய வைணவர் சிலரே யிங்ஙனஞ் சிவாபராதத்தைத் தேடிக் கொள்வர். அவர் எங்ஙனமாயினுமாகு. எமதப்பண்கிய சிவபரம் பொருளை யிவர் துஷ்டித்தமையால் அத்துஷ்டணையைப் பரிகரித்து வேதப்பிரமாணங்களால் அச்சிவமே பரம்பொருளென வலியுறுத் தற்பொருட்டி மத்தி. தெழுதினுமென்க. விஷ்ணுமுதலிய தேவர்

கன் அனேக விடங்களில் அனேக காலங்களிதிரவாரதனஞ்செய்து உயர்தனரென்பதற்குத் திருமடம்பேறு, திருமாணிகுழி, இராமேஸ்வரம் முதலிய கேடத்திரங்களே சான்றுணாக்கும் இதுவன்றியும் 'சுத்ருவருவ-ஸூராஹிஸிபு ஹாக்யு-தர்ஜுவிரவாமி-ஸா-ராஜாபாஸெ' உகந்ணஸூராஹிஸிவிஸூ-ஃ சுபு-தெவவரு-ய-பாஜ்வொராஜாபாஸெ' என்றுஞ் சுருதியால் காசிகேடத்திரத்தில் பூவதிக்கில் பிரமதேவரும் தகதிண்திக்கில் விஷ்ணுதேவரும் அஞ்சலி கூப்பிய கையராய் என்னையே உபாவிக்கிருரென்று சிவ பெருமான் சொன்னதாக வெளிப்பட்டது. இத்தம் பிரமாணசுருதிக்கு நம்மைணவ நண்பர் யாது சொல்வர்? இது கிடக்க. விஷ்ணு தேவர் பிரபாவத்தைத் கூறுவதாகியபாகவதம் உகரணசுராணாபுராணம் ஸூராஸிவம்' என்று கூறுதற்கும், இராமாயணம் 'சுத்ருவருவ-ஸூராஹிஸிபு' என்று கூறுதற்கும், பகவத்கேத 'சுதெவ-ஸுராணம் உவவ-ஸூராஹிஸிபு' என்று கூறுதற்கும், என்னாப்பதற்கு மெல்லாம் நம்மைணவ நண்பர் யாது சொல்லுவல்லார்? ஆந்தேல், விஷ்ணு புராணங்களிற் சிவபரிம்பொருட்பெருமை கூறுத வெண்ணையெனின், ஸர்வ பூதாந்தராத்மாவாகிய சிவபெருமான் ஏனைத்தேவர்களை யெல்லா மதிவடித்து நடத்ததுபவனாகவானும், சிவபெருமானையின் றிச் சேதனஞ்சேதனப் பிரபஞ்சங்களியுங்கமரட்டாடையானும், அதிவடிக்கப்படும் அத்தேவர்க்குக் கூறப்படும் மகிஷமெயல்லாம் அந்த ராத்மாவாகிய சிவபெருமானுக்கே நரியனவென்பது சான்றோர்க் கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. சாங்கியும் யோசகம், பரஞ்சுராத்மாம் வேதம் முதலிய எல்லாக்கலைகளானும் அறியப்படும் பொருள் சிவ பரஞ்சுடரே யென்பததோன்ற (ஸூராஹி) பொருள் உபாஹி ராஜா வெஹி வாஸாவதம் உகரணசுராணாபுராணம் ஸூராஸிவம்' என்று கூறிய உபப் பிரஹ்மணவாக்கியப் பொருளும் எமது மேற்கோளை நீறுவாறு காண்க. இவ்வாறு யாவுமெத்துக்காட்டிய பிரமாண சுருதிகளால் வேதோத்தமாக வழுத்தப்படும் பரம்பொருளாவார் சிவபெருமா னெருவரே யாமென்பது உம், அச்சிவபரிம்பொருட் தன்னித்யில் ஐனைத்தேவர் குமாங்களைவல்லாம் புகக்களாகவே யொழிவரென்ப து உம் இனிது விளக்குதலின் இத்துணைப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய பரிப்பொருளைப் பசுப்பொருளாகிய விஷ்ணுதேவர் இருஷ்டித்தார்

இரட்சித்தார் பட்சித்தார். ஏன வைணவநண்பர் கூறிய: வார்த்தை பெரிதும் அவலமாயொழிந்ததென்க.

இனி அவ்வைணவநண்பர் விபூதியானது அசுரமோகனூர்த்தமாகச் செய்யப்பட்டதென ஒன்று கூறினார். இவ்வாறு கூறிய நண்பர் தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமே தேவர்கள் பொருட்டுச் செய்யப் பட்டதெனவுங் கூறி நாட்டாநொழிந்தகாறெண்ணை? தமது மிருத்புபுண்டரதாரணமானது அவைவதிகமா யொதுக்கப்பட்டமையால்தனைப்பற்றி யேதுஞ் சொல்லாமல் வாளாது சிவபஸ்மதுஷணையிலிற்றங்கி இழுக்கினார். இதுகிடக்க, தேவர்களொடு மறுதலைப்பட்டனராயினும் அத்தேவர்களைப்போலவே அக்ந்தேஹாத்ரமுதலிய வைதிக கன்மங்களை அதுவுழித்து வைதிகர்களாய் வாழ்ந்தார்களென்று அசுரர்களை யினிது புதுழந்தோதும் ஸ்ரீராமாயணப்பொருளை யறிந்தாராயின் நண்பரிவ்வாறெல்லாம் குழறுகாரல்லரென்றொழிக. வைதிகராகிய அசுரர் வேதோத்தமாகிய விபூதியைத் தரித்து வாழ்ந்தார்களென்பதனால் விபூதியின் வைபவம் அதிகரிப்பதன்றி ஒருசிறிதுங் குறைவுபடாமையால் 'அசுரமோகனூர்த்தம்' என்னுஞ் சொற்களில் மறைந்துநீன்று அவ்வைணவநண்பர் விவகரித்தது பயன்படாதாயிற்று. அங்கணமாயினும் அசுரர் தீயகன்மங்களைச்செய்து கொடியராக வாழ்ந்தமையால் அவர்களாலணிந்த கொள்ளப்பட்ட விபூதியும் தீயதாயிற்றெனின், வைணவருள்ளுஞ் சிலர் தீயகன்மங்களைப்புரிந்து தீயராய் வாழ்கின்றமையின் அவர் அணிந்து கொள்ளுந் திருமண்காப்புந் தீயதாமென்று கடாவுளார்க்கு இறுக்கலாகாமையின் அவ்வாறு வினாதல் போலியாமென்றொழிக. இவ்வார் தீயராயினுந் தூயராயினும் அவராலிடப்படுகின்ற திருநீருனது அகரைப் புனிததாகிச் சிவானந்தத்திலிருத்துவ துண்மையாகையால் இடப்படுவதாகிட திருநீற்றால் தமக்குச் சிறப்பு வருதலல்லது இடுகின்றாராகிய இவராலதற்குச் சிறப்பு வருதலின்றென்க. அஃதன்றியும் பசுக்களாகிய நாம் நம்மைப் பொதிந்துகிடக்கும் மலத்தைப் போக்கல்வேண்டிப் பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிதல்வேண்டும். நாமும் பசுக்கள் ஏனைப்பிராணிகளுள்ளும் நம்மைப்போலப் பெயருடைய பிராணியும் பசு. நாம் நமது மலத்தை யெரித்துச் சிவத்தை யடைதல்வேண்டும் அதற்குக் குறியாக அப்பசுவின் மலத்தைத்தகித்து அணிந்து சிவாராதனம் செப்கின்றோம். இங்ஙனம் நாடோறும் பசுக்களாகிய நமது இயல்பும், நம்மைப்பொதிந்திருக்கும் மலத்தினியல்பும், அம்மலத்தைத்தகித்துச் சிவாராதனஞ்செய்யுமியல்பும் இவற்றுல்

நினைவுப்பட்டப்படுதலின் விபூதிதாரணத்தினாலுஞ் சிறந்தது. பிரிதிவிஷய இதுபற்றியவன்றே ஐரோப்பாநீதகத்தினுள்ளை. அன்னியராஜிய ஒரு ததிதுவசாஸ்திரியர் தமதுமதாசாரப்படி விபூதியணியும் புதன் கிழமை (Ash Wednesday) என்பதனைப்பற்றி விவகரித்துக்கொண்டு சென்று முடிவுரையில் தினந்தேர்தும் இவ்விபூதியினை யணிந்து உலகநியாயமை யுணர்ந்து சுஸ்வராராதனைஞ் செய்துபோதரும் சடியிக ளுளராயின் அவர் சமயம் உயர்ந்தமேய்ச்சமயமாமெனக்கூறியது உமென்க. ஐரோப்பியராகிய இத்தத்துவசாஸ்திரியாருக்கு உள்ள புண்ணியத்தானும் பரதகண்டத்திலுள்ள நம் ஸ்வண்ணவரண்பருக்கு இல்லாமற்போயது பெரிதும் விசனிக்கத்தக்கதாம். இவ்வாறு உலகெங்கணும் பரவி விளங்கும் விபூதிதாரண விபவத்தை தேதங்கள் பூஷித்தது அதிகசயமன்று. நம் ஒளவைப்பிராட்டியா ரிதனாலன்றே “நீறில்லாநெற்றிபாழ்” என்று கூறினர். இவர் கூறியதுபோலவே பிருஹஜ்ஜாபால உபநிடதமும் “பிபூஷாஹிதாஹமாயிதா ஐசிரிவாயுயம்” என்னும் வாக்கியத்தால் திருநீறில்லாத நெற்றியைச் சுட்டெரி; சிவாலயமில்லாத கிராமத்தைக்கொளுத்து என்று வலியுறுத்துக் கூறுவதாயிற்று. இங்ஙனம்போந்த பிரமாண பாகுள் யங்களால் அசுரமோஹனாத்தமாக விதிக்கப்பட்ட திருநீறென்று அவ்வைணவரண்பர் கூறிய வார்த்தை அவைதிகமா யொழிந்தவாறாக

என்றிததனையுந் கூறியவாற்றால் சிவபஸுமாவைப் ‘பிணச்சாம் பல்’ எனக்கூறியது வேதாந்தமாகிய உபநிடதச்சுருதிகளோடும் அவற்றின் உபபிருமணங்கனோடும் பிணங்கிய அவைதிகர் கூறும் இழிப்புணாயாமென்பதானும், அங்ஙனம் ‘பிணச்சாம்பல்’ எனவுரைத்த அக்குழறுபாட்டுமொதானும் மாசங்காரகாலத்து அழிந்துபட்ட தேவர் களின் பிணச்சாம்பல் என்று சங்கோசவகையாற் பொருள்படுத்தப் பட்டேச் சிவபஸுமாவைவவத்தோடு இணைக்கப்படுமாமென்பதானும், ஆழ்வார் திருவாக்காகிய “சரியமேனரிமிசை வெளியகீறு” என்னும் வாக்கியப்பொருள் ராமரஹஸ்யோபநிடதம் வாசுதேவோபநிடத முதலிய பிரமாணப்பொருளோ டொற்றுமையுறுதலின் அதற்கு மாறாக வேறு பொருள் சொல்லுதல் மாறுகொளல் கூறலாமென்பதானும், விண்ணி தேவர் சிவபெருமானிடத்தில் மூத்தொழிநிகழ்த்தினாரென்றே பிரமாணமில்லாத பேர்வியுணாயாமென்பதானும், விபூதி அகவையோடுஞ்ஞாந்தம் விதிக்கப்பட்டதென்றதனாற் போந்த மயன் ஒன்று

மிஷலையென்பதும் பிறவும் இனிது விளக்கப்பட்டன. மற்றிதனைக்
காணும் வைணவநண்பர் யாழிண்டு வெளியிட்ட பருதிநூல் மனந்
திருந்தாது திறம்பி எம்மொடு தருக்கத்துத் தெளிவ்வேண்டினுந்
யின், யாங்கூறுவதொன்று. அவ்வணவநண்பரும் யாழும் ஒருப்
பட்டுத் தக்காதொருவனா வரத் சபைத்தலைமைபூணுவதற்குத் தெரி
ந்துகொள்ளல்வேண்டும். அங்ஙனத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபைத்
தலைவரால் குறிக்கப்படும் பொதுவிடத்தில் அவர் செய்யும் விதிக
ளுக்கிணங்கித் தருக்கத்தல்வேண்டும். அவ்வாறின்றி 'நாங்கள் இன்
னவிடத்தில் விபூதிநூலுணம் செய்யப்போகிறோம் அங்குச் சைவர்
கள் வந்து வரதிடக்கடவர்' என்று கூறுதலும் அதற்கிணங்கி வாரர்
விட்டால் சைவர் 'தோற்றா' என்று கூறுதலும் நிக்சிரகஸ்தானமா
மென்றறியக்கடவர் அவரடைக்குமிடத்திற்கு யாம போகவேண்டு
மென்பதெனின் 'யாழிருக்குமிடத்திற்கு அவர் வருகவெனறாலதற்
மெனசெய்வா? ஒருவரொருவருக்குக் கீழடக்கிப்போகவேண்டிய
அவசியமில்லையன்றோ? ஆதலால், அவ்வணவநண்பர் வரதிடவே
ண்டினுராயின் யாமேலே கூறியவாறு எம்மொடு சேர்ந்து ஒழுங்கு
செய்வாராக, உண்மையாராய்ச்சியிற் புருந்திருப்பதனூ லிதபதறி
யாம் அவ்வணவநண்பரிடத்துப் பகைமம்கொள்ளாம்; கேண்மை
யே சொர்வம். சுபம்

முற்றிற்று.

மகாமகேஸ்வரன், திருச்சி.
உ. வே. சாமிநாதர் அவர் தலையம்
தருச்சிற்றம்பலம்.
1944. 10. 20.

ஸ்ரீஜனார்த்தபகதகுருப்போதம்:

மெய்ஞ்ஞானசாகரம்.

மக்களாய்ப்பிறக்கவாகள் எல்லாருக்கும் சமயஞானம் என
து மிஷும் அவசியமானதொன்றும். இவ்வுலகம் எனபது யாது,
வ்வுலகத்தை ஒழுங்குபட அமைத்தது எது, இதில் நாம் மக்க
ராய்ப்பிறப்பதும் பின் இறப்பதும் ஏன், இப்பிறப்பிறப்புக்களின
வக் நாம் பேரினபததை யடைதல எப்படி என்று இன்னே
ன்ன விஷயங்களை ஆராயந்து அறிந்துகொள்ளாதவர்கள் மக்க
ளும் சொல்லப்படார்கள். இவ்வரிய விஷயங்களை ஆராய்வ
ற்காகவே உலகத்தில் அநேக சமயங்கள் பிறந்திருக்கின்றன.
வ்வொரு சமயத்தாரும் ஆராய்ந்துகொள்ளவேண்டும் இவ்வ
மயொருவர்களை இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாமெல்லாம் அறி
வ்கொள்ளும்பொருட்டி 'மெய்ஞ்ஞானசாகரம்' என்னும் பெய
ர் ஒரு மாதாந்தப்பத்திரிகை பிரசுரிக உத்தேசிக்கின்றோம்.
தில் அரிய சைவ வைணவ சித்தாந்தங்களும், பௌத்தம் சமண
தல் உலகம் பிச்சித்தியுற்ற அநேக சமயக்கோட்பாடுகளும்,
வவள் ஆசாரிய பிரபாவங்களும் பிறவும் வெளிவரும். இதுவனா
ல இந்த மாதிரி பத்திரிகை தமிழில் வெளிவந்ததில்லை. ஆகை
ல இச்செந்தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லா நண்பர்களும் இதனை
தரிப்பார்களென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

இதற்கு வருஷ சந்தா ரூபா இரண்டு. 300 - கையொப்பங்கள்
நதபிறகு இப்பத்திரிகை வெளியிட உத்தேசிக்கிறுக்கிறோம்.
பிரங்கையொப்பங்கள் சேருமானால் இப்பத்திரிகையின் வருஷ
தா ஒரு ரூபாவாகக் குறைக்கப்படும். ராயல் 8-பக்க அளவில்
ண்பொருள்கொண்டதாய் வெளிவரும்.

ஸ்ரீமதி - சோமசுந்தரநாயகரவர்கள் மாணுக்கரும், சென்
க் கிரிஸ்டியன் காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமத் - நாக
டினம் - வேதாசலம் பிள்ளையவர்கள் இப்பத்திரிகைக்குத் தலை
யிருந்து இதனை நடத்துவா,

இதற்குக் கையொப்பஞ்செய்வோர் எமக்காயினும் தெ. பின்
புலர்சுக்கு ஆயினும் எழுதித் தெரிவித்தல்வேண்டும். கப்பல்

தி - முத்துராமபிள்ளை,

137, பிள்ளையார்கோவில், திருச்சி.
சுவாமிநாதர் அவர்கள் தலையம்
தருச்சிற்றம்பலம்.
1944. 10. 20.

